

quibusque mediis utendum ipsis sit, quo incautos in suos
 casses ipsis minimè advertentibus inducant. Præcipuè au-
 tem tenebrarum illi Spiritus, qui tristitiæ ac Melancholiæ
 nebulis admodum delectantur, efficere potissimum student,
 ut humorum ad id necessariâ præparatione animos homi-
 num mœstitiâ offundant atque aggravent, & eò suavius ho-
 spitium sibi aperiant, in quo stabulari & suam nequitiam
 exercere pro lubitu possint. Ignotum præterea esse potest
 nemini; quantâ laborent suspicione, quantasque sibi exci-
 tent anxietates ex merâ imaginatione ortas, qui in Melan-
 choliæ semel inciderunt barathrum. Pluribus id probari
 posset exemplis iisque sæpe ridiculis, si tantoperè necessi-
 tas efflagitaret. Vel duobus his contentus erit Lector Be-
 nevolus, quæ ab Autoribus fide aliàs dignissimis consigna-
 ta sunt. Fuit aliquando quidam, qui cibum assumere re-
 cusavit, eò, quod persuasus erat, adeò longum sibi nasum es-
 se, qui patinam attingeret, ferculisque ita apposis conspur-
 caretur, aut aliâ ratione damnum quoddam sustineret. A
 quo non multum abfuit is, qui se mortuum putavit, ac pro-
 in cibo neutiquam se indigere professus est. Conf. *Levi-
 num Lemnium Lib. II. de Complex. c. 6. Melandrum in Jo-
 co-Seris Tom. I. num. 459. Petrum Heigium Part. II. Quest. 38.
 n. 41.* quos heic allegat *Zeillerus Cent. I. Epist. II. Patet ex his,*
 quàm verè sentiant opinionis §. anteced. recensitæ Autores,
 morbum, quem suscitârit **Diabolus**, fuisse à Melancholiâ or-
 tum, quæ Saulem ad eas suspiciones indeque enatas anxie-
 tates adegerit.

§. XVII. At nos hætenus dicta nondum sufficere ad ex-
 plicandam hujus morbi conditionem existimamus, sed ita
 sentiendum statuimus, quod **Satanas** non modò excitârit
 apud Saulem Melancholiam & tristitiam, sed corpus etiam
 ejus sit ingressus, adeò, ut is rectè pro **Energumeno** nãvea-